

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al Asociației Institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

••••••••

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Dela „Solidaritatea”: Comunicat. — Curiozități bugetare. — Legea pentru lichidarea datoriilor urbane și agricole din 7 Aprilie 1934. — Legea pentru modificarea art. 5, 14, § 4 și 22 ale legii timbrului și a impozitului pe acte și fapte juridice din 29 Aprilie 1927, publicată în „Monitorul Oficial” Nr. 153 din 6 Iulie 1934.

Dela „Solidaritatea”.

Comunicat.

Din ședința plenară a Consiliului nostru de administrație, ținută în 7 crt. la Sibiu, sub președinția dlui Dr. Aurel Vlad, fost ministru:

Recomandăm tuturor băncilor noastre să convoace până cel mai târziu la 15 August a. c. adunări generale extra-ordinare, cari să autorizeze Consiliile de administrație ale băncilor să facă uz de art. 52 și următorii din Legea pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane, respective să ratifice toate convențiunile ce au intervenit până la data de 15 August a. c. între bănci și creditorii lor.

Atragem în mod deosebit atențiunea, că adunările generale extra-ordinare este bine să fie convocate până cel mai târziu la data de 15 August a. c., pentruca procedura prevăzută de art. 52 și următorii din Legea pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane să poată fi încheiată până cel mai târziu la 7 Octomvrie 1934.

La procedura prevăzută în art. 52 și următorii din Legea pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane se poate recurge și mai târziu, însă introducerea procedurii

nu mai are efect suspensiv după 7 Octomvrie 1934 asupra eventualelor executări.

Lăsăm la latitudinea instituțiilor noastre să facă uz în această privință de dispozițiile art. 52 aliniatul I., sau de dispozițiile art. 52 aliniatul II, după cum vor crede de bine.

Dacă încercarea cu punerea în aplicare a dispozițiilor art. 52 aliniatul I. nu reușește, se poate face uz ulterior de dispozițiile art. 52 aliniatul II.

Sibiu, la 14 Iulie 1934.

„SOLIDARITATEA”

Asociațiune de Institute Financiare
ca însoțire.

Curiozități bugetare.

În sfârșit bugetul statului a căpătat o formă definitivă. Era și timpul să se ajungă odată la acest rezultat, deoarece pregătirea bugetului durează de aproape o jumătate de an. Într-o oarecare măsură, durata aceasta neobișnuit de lungă pentru pregătirea unui buget se poate justifica prin tratativele duse în străinătate pentru reducerea cuponului datoriei noastre publice. Dacă această justificare e plauzibilă într-o măsură oarecare, nu e mai puțin adevărat că ea nu rezistă până la sfârșit argumentației. Dl. Ministru de finanțe declarase în prealabil că creditorii străini vor trebui să se mulțumească cu suma de cca un miliard, pentrucă peste această sumă țara nu poate plăti nici un ban. În consecință dacă referindu-ne la aceste declarațiuni vom pătrunde

sensul lor, vom constata că nu ducerea la încheiere a tratativelor cu creditorii străini a fost motivul întârzierii privind întocmirea bugetului statului, ci mai curând operațiunea de coordonare a cheltuielilor într'un cadru definit de reaua stare economică, națională și internațională. Într'adevăr, s'a constatat că încasările ultimilor ani, au fost permanente în regres și bugetele respective s'au încheiat mereu cu deficite. Așa fiind, s'a ajuns la o situație insuportabilă deoarece sumele angajate dar rămase neplătite din exercițiile trecute se ridică la valori considerabile. În această situație hotărârea cea mai eroică a Ministerului de finanțe, trebuia să cuprindă deodată două soluțiuni nespuse de dificile și anume, pe de o parte să opriască desfășurarea aceasta a arieratelor și să caute o modalitate de lichidare a lor, iar pe de altă parte să oprească producerea deficitului și pe anul bugetar în curs, adevărat să prezinte un buget realmente echilibrat. Numai astfel se putea pretinde că se schimbă metoda tradițională în alcătuirea bugetului și numai astfel se putea spune că se pune capăt unei stări de lucruri care nu mai putea fi tolerată. Și nu mai putea fi tolerată această stare de lucruri, deoarece, oricum ar fi fost justificată, ea arunca un discredit covârșitor asupra bunului mers al gospodăriei statului. E cunoscută atitudinea furnizorilor cari prezentându-se la licitații publice pretind plata înainte, sau fără a mai depune oferte, prezintă o moșiune că nu mai pot da nimic, deoarece sunt siliți chiar în cel mai favorabil caz, să cheltuiască sume peste sume, pentru a ajunge în posesiunea banilor ce li se cuvin.

Dar dacă hotărârea de a lichida metoda veche după care se întocmea bugetul de 4—5 ani încoace era atât de inexorabilă, bugetul prezentat pe exercițiul 1934—35 nu întrunește nici pe departe calitățile vizate. El prezintă o serie de curiozități pe cari ne vom trudi a le semnala în rândurile ce urmează.

Prima curiozitate din seria celor cari ne preocupă este suma uriașe la care s'a alcătuit. Bugetul a fost încheiat adevărat la venituri și cheltuieli cu o cifră de peste douăzeci miliarde Lei, când se accentuase de atâtea ori, că el nu va putea

înregistra în nici un caz mai mult de oisprezece miliarde. Și totuși explicația lucrurilor nu este greu de găsit. Ministrul de finanțe a trebuit să cedeze sub presiunea colegilor de cabinet cari sub pretextul că au programe de înfăptuit, au cerut și fondurile necesare executării acestor programe. Rezultatul a fost simplu: au cerut și li s'a dat. De aceea bugetul statului păcătuiește prin faptul că cuprinde la cheltuieli sume peste posibilitățile de realizare ale acestora la venituri. Astfel cu toată hotărârea luată și cu toate concluziunile evidente, cari pretindeau schimbarea metodei bugetare folosite până acum, contul statului de cheltuieli și venituri pe anul 1934—35 nu aduce nimic nou în această privință.

Caracterizarea menționată de noi mai sus, este generală. Ea privește bugetul statului în mod global și în linii largi, fără însă să se limiteze la acest cadru. Mai există în buget și curiozități de natură specială, privind singuraticile capitole cari îl compun. Acestea ies la iveală cefind ceea ce se scrie și ascultând ceea ce se spune. Numărul acestora este foarte mare, dar noi ne vom rezuma la cele mai importante.

În primul rând, expunerea de motive care însoțește proiectul depus conține o constatare într'adevăr îngrijorătoare, anume: salariile personalului se ridică la o proporție de cca. 60% din totalul prevederilor la cheltuieli. Așa fiind, însemnează că cca. două treimi din ceea ce ar încasa statul, merge la plata funcționarilor, situațiune bizară și neexplicabilă nu atât prin realitatea ei, cât mai cu seamă prin pasivitatea cu care e privită.

Se știe doar că de atâta vreme problema funcționărească prezintă în țara românească o gravitate excepțională. Moștenim numirile de slujbași făcute în masă, pe vremea când Banca Națională tipăria atâtea bancnote, câte cerea statul. Astfel chestiunea nu este nouă. Ea s'a pus mereu nu numai dela stabilizare încoace, ci chiar și pe vremea inflației. Într'adevăr, în anul 1927 când dl Mihail Manoilescu era subsecretar de stat la finanțe în guvernul dlui General Averescu, s'a preconizat sistarea numirilor noi de funcționari pe o perioadă

oarecare, pentruca prin decesele și pensionările ce se vor produce, numărul slujbașilor statului să revină la normal. Ca o urmare a acestei reveniri la normal, se întocmise „Legea pentru armonizarea salariilor“, după principiul: funcționarii capabili cu retribuțiune ome-nească. Dar măsura n'a fost nici un moment respectată. Numirile de noi funcționari s'au făcut cu duimul în ciuda tuturor constatărilor că administrația se sufocă. Punctul culminant în această privință l-a atins anul 1929, când sub pretextul simplificării aparatului de stat s'a înființat cadrul auxiliar și s'au întreprins pensionările premature, pentruca în locurile libere astfel create, să se numiască un nou și important contingent de funcționari. Iar pentruca să se adevărioscă dictonul că în țara aceasta totul e posibil, numirile de funcționari au continuat și după 1931, când s'a constatat că am intrat în plin dezastru financiar și chiar și după 1932, când numirile noi, se interziseră prin lege.

În aceste condițiuni constatățile făcute în expunerea de motive a noului buget, formează un cântec des repetat și care cu periodicitatea cu care se pune, naște întrebarea obsedantă: bine dar dacă răul e așa de precis diagnosticat, care este cauza că nu se iau măsurile necesare? Aici rezidă chiar curiozitatea fenomenului: că nu se propune o soluție. Se vorbește de simplificarea aparatului de stat, dar studiile comisiei instituite în acest scop, n'au ajuns încă la concluziuni. Ori în această privință era prea puțin de studiat. Inșiși funcționarii publici au arătat prin comitetele organizațiilor lor profesionale că sistarea numirilor, rărește pe an cu cea. 4% numărul slujbașilor. În consecință dacă cel puțin delă 1931 încoace, guvernele s'ar fi conformat realității, aveau până acuma o scădere cu peste 15% din totalul funcționarilor și economia de opt sute milioane Lei care se urmărește azi prin raționalizarea serviciilor publice, ar fi fost fapt îndeplinit.

Se pare însă că soluțiunile preconizate de asociațiunile funcționărești nu convin lumii politice, deoarece pe această cale se pierde o ușoară metodă prin care fără să pună ceva la mijloc, ea răsplătește serviciile electorale. Așa se

explică că nu se iau măsuri radicale pentru curmarea unui rău, de efectele căruia se plâng toți miniștrii de finanțe.

Unde însă curiozitatea bugetară atinge culmea, este mărturisirea făcută de dl Ministru de finanțe, că există o categorie de funcționari încadrați cu epitetul de superiori cari pe lângă leașa pe care o încasează, mai sunt dotați cu je-toane, diurne, indemnizațiuni și alte remunerațiuni speciale, sub tot felul de titluri inventate. De ce constituie acest fapt culmea curiozității bugetare? Din două motive pe cari le vom semnala: întâi pentrucă această situație e veche de când există statul românesc, iar dl Ministru de finanțe crede că a făcut o descoperire senzațională și al doilea, pentrucă deși se constată anormalitatea nu ni se spune dacă ea a fost împiedecată de a se mai produce.

Este lucru prea cunoscut că marii titanozauri bugetivori se găsesc în jurul miniștrilor. Acolo se plămădesc toate măsurile generale sau speciale și de aceea concursul funcționarilor superiori e absolut necesar mai cu seamă în timpurile actuale când o lege se întocmește de seara până dimineața. Nu se poate nega că unele servicii prestate peste orele oficiale și mai ales noaptea, trebuesc plătite. Dar de aici și până a justifica retribuțiuni cari să îngrozească pe însuși Ministrul de finanțe, este o distanță respectabilă. Un funcționar oricare ar fi el, are o limită precisă de rezistență. El nu poate lucra mai mult ca o fracțiune din douăzeci și patru de ore. Ori în această situațiune, justificată ar fi o suprare nunerăție care să meargă până la o jumătate de leașa, oricât de mult ar munci cineva peste orele de serviciu. Dar dl Ministru de finanțe nu s'a speriat, de sigur de felul acesta de a fi remunerat în afară de leașa, ci s'a referit la cazurile notorii, când directorii de serviciu figurează în câte douăzeci până la douăzeci și două de comisii, cum a fost apanajul unuia dintre funcționarii superiori chemat nu de mult să-și justifice averea. Să ne gândim deci bine: douăzeci și două de comisii! Când își va fi exercitat personagiul din chestiune atribuțiunile normale și când pe cele excepțional incredințate, rămâne o problemă tot așa de greu de rezolvit

ca și quadratura cercului. Nu e nici o mirare astfel de inechitatea care se face prin acest procedeu slujbașilor publici și nu e nici o mirare dacă unii umblă cu coatele rupte, iar alții își permit lucrurile cele mai extravagante.

Să nu uităm că în situația de mai sus nu se vede ceva excepțional ci din contră ceva foarte normal. Că este insuportabilă și amorală, nu mai începe nici o discuție. Iar alături de ea se plasează cumularismul gras al multora, căruia de asemenea, nu i s'a găsit încă leacul. Leacul nu este greu de găsit, dacă mai marii zilei nu și-ar putea arunca reciproc această acuză: „cine nu e vinovat, să-mi arunce piatra“. De aici pornește deci toată anormalitatea.

Situația funcționarilor multibugetivori, putea fi însă mai ușor tranșată de cum își poate cineva închipui. Iar pentru această dl. Ministru de finanțe nu trebuia să facă nici o declarație, ci să tragă pur și simplu cu styoul peste sumele cari erau prevăzute să îngrășe și să îmbogățească o anumită categorie de funcționari. A făcut acest lucru, a restabilit un echilibru de moralitate între funcționari și a scutit și statul de cheltuieli de prisos; n'a făcut-o ceeace e greu să presupunem, atunci rămâne să înregistrăm faptul ca pe o curiozitate inexplicabilă.

Am înșirat în rândurile de față câteva anomalii din multele cari caracterizează viața noastră publică și în special drama bugetară. Ne oprim deocamdată aici, fără să le fi terminat. Dar despre cele cari au rămas, vom avea poate și altă dată ocaziunea să vorbim.

Ing. GH. BRĂNDUȘ.

Legea

pentru lichidarea datoriilor urbane și agricole din 7 Aprilie 1934.

Comentată de **Dr. Mihai Veliciu.**

SECȚIUNEA II.

Urmărirea sumelor datorite de debitorii agricoli și decăderile rezultând din neplata lor.

(Urmare).

7. *Locul de plată* nu este modificat prin această lege, este cel stabilit prin convențiunile dintre părți. Cum cele mai multe bănci au fixat locul de plată, ghișeele lor, debitorii au să plătească sumele datorite la bancă, fiind aceste datorii portabile.

Dar debitorul se poate elibera de plată și dacă depune suma datorată conform legii la Percepția sau Administrația financiară, *depunând recipisa în termen la judecătoria domiciliului creditorului și anunțând pe creditor prin carte postală recomandată* (art. 12).

Deci debitorul, indiferent că a oferit sau nu și că i s'a refuzat sau nu acceptarea plății, este eliberat dacă banii au fost depuși la vreo percepție sau administrație financiară, *depunându-se recipisa în termen* (15 Mai și 15 Noembrie) *la judecătoria dela sediul domiciliul creditorului.* Dacă recipisa nu este depusă în termen debitorul va suferi sancțiunile din art. 14 al legii.

Avizul despre depunere, credem că nu trebuie trimis creditorului în termen. Inșă dacă nu se comunică creditorului în termen depunerea, credem că el este în drept să înceapă urmărirea, având debitorul să suporte cheltuielile de urmărire obvenite până la notificarea depunerii sumelor datorate de debitor.

De asemenea credem că debitorul căruta nu i s'a refuzat acceptarea plății la locul stabilit în convențiune și care cu toate aceste depune direct suma datorată la administrația financiară, va avea să suporte speșele ce obțin cu ridicarea sumei depuse.

8. *Executarea* (art. 13) sumelor datorate în baza acestei legi se poate face fie în conformitate cu dreptul comun (legea execuțională LX: 1881), fie în baza declarațiilor de asanare — constituind aceste declarații titlul executorii prin efectele legit — pentru creanțele recunoscute de debitor până la concurența sumei recunoscute, cerând ordonarea execuției silite, *la instanța unde s'a făcut declarația de asanare.*

Executarea se va face individual de fiecare creditor. Acolo unde debitorul a recunoscut creanța, este de recomandat a se cere execuția în baza declarației de asanare pentru evitarea speșelor. (Cererea și decizia de ordonare a execuției este scutită de timbre). Unde creanța este recunoscută numai în parte, se poate de asemenea folosi această modalitate de executare, dar creditorul să-și rezerve toate drepturile pentru partea nerecunoscută. La debitorii agricoli cu proprietăți sub 20 jugăre și cari n'au și proprietăți urbane, cu un cuvânt la debitorii neobligați a înainta declarații, executarea se poate face numai conform dreptului comun.

La acești debitori, cum și la cei cari au făcut declarații, dar au contestat creanța, creditorii vor avea să obțină întâi titlul executoriu (sentință, mandat de plată cambial etc.). Procesul pentru obținerea titlului executoriu se poate intenta chiar și în cursul termenelor de plată acordate de lege, sau acțiunea începută conform dreptului comun înainte de promulgarea legii, se poate continua, având judecătoria să dea sentință pentru întreaga creanță neredusă. Bineînțeles de executat se va putea executa numai în cadrele fixate de această lege. (Art. 14). Creditorul care are deja titlul executoriu sau are chiar ordonată execuția va continua procedura execuțională, dacă execuția n'a fost desființată la cererea debitorului încă înaintea nesatisfacerii obligațiunii impusă de lege debitorului, conform art. 68 din lege. Asupra acestei chestiuni vom reveni la comentarea art. 68.

Executarea se va cere, unde nu s'a ordonat sau unde execuția ordonată înainte de promulgarea legii, a fost desființată, și în tot cazul se va efectua, respective se va continua executarea numai pentru sumele datorate, reducerea fiind definitivă chiar în caz de decădere a debitorului.

9. În caz de neplată a unei rate creditorul este în drept a urmări numai venitele de orice fel a debitorului și ale bunurilor sale (fructe naturale și civile) în limitele admise de dreptul comun, (De ex. $\frac{1}{3}$ din salariile funcționarilor, pensiile funcționarilor publici nu se vor putea urmări etc.)

În caz de neplată a două rate succesive, debitorul va fi decăzut din beneficiul termenului față de creditorul neplătit, putând fi urmărit asupra tuturor bunurilor mobile sau imobile.

Deși legea vorbește de neplata alor două rate „succesive“, nu înseamnă că debitorul ar putea alterna plata ratelor, plătind rata I, neplătind a II apoi plătind a III și așa mai departe. În drept nu se poate plăti rata la curent și să se lase în suferință ratele din trecut. Plata totdeauna se va imputa pentru ratele restante cele mai vechi în ordine succesive. Cu un cuvânt debitorul care nu plătește în întregime două rate scadente decade din beneficiul legii.

Judecătorul va putea — având facultatea și nu obligația — acorda termen de grație, la cererea debitorului, în caz de distrugere a cel puțin jumătate din recoltă prin caz fortuit. Aceasta este o chestie de fapt la aprecierea judecătorului de fond. Credem că este vorba de distrugerea materială, (nu scăderea valorii) prin incendiu, secetă, inundație etc., ce nu sunt datorate lipsei de prevedere a debitorului.

Având judecătorul facultatea și nu obligația de a acorda acest termen de grație, credem că se va putea da acest termen numai când unica resursă de venit a debitorului este recolta. Dacă debitorul va avea și alte venituri din care poate plăti ratele, chiar în caz de distrugere totală a recoltei, se va refuza termenul de grație.

Efectele decăderii pot fi evitate, dacă debitorul va plăti toate ratele scadente și cheltuielile ivite cu urmărirea, cel mai târziu până la ziua fixată pentru vânzare.

În caz că debitorul nu plătește rata de amortizare la scadență, va avea să plătească și eventuale cheltuieli de urmărire, și dobânda legală*), adică dobânda după rata de amortizare dela scadență și până la ziua plății. (Art. 14).

Considerând că decăderea este de drept, prin simpla neplată la scadență a ratelor, creditorul va putea urmări pe debitor, fără a fi necesar în prealabil să se constate printr'o hotărâre judecătorească decăderea.

Cum un fapt negativ, neplata nu se poate dovedi, debitorul va putea opri urmărirea începută de creditor numai conform procedurii de drept comun, adică prin acțiune de sistare a execuției, care va avea efect suspensiv dacă acțiunea este înaintată în termen de 3 zile și se ba-

*) Dobânda legală este în cauze civile scontul B. N. R., plus 1%, în cauze comerciale scontul B. N. R., plus 2%.

zează pe un act autentic sau act sub semnătură privată redactată conform art. 317 Pr. civ. prin care se constată plata ratelor urmărite, (art. 30 și 31 din legea LX: 1881, respective art. 39 din novela LIV: 1912).

Această procedură a dreptului comun se va folosi numai când debitorul pretinde, că a plătit ratele mai înainte de începerea sau continuarea urmăririi, și că deci este urmărit pe nedrept de către creditor.

Prin urmare tribunalele și judecătorii nu vor putea opri sau refuza executarea pe simpla afirmațiune a debitorului urmărit, că el intră în prevederile legii de lichidare a datorităților și că este în curent cu plata ratelor. Când însă debitorul recunoaște că nu este în curent cu plata ratelor scadente va putea opri urmărirea plătind ratele scadente, dobânda legală după rata scadentă și cheltuielile de urmărire, cel mai târziu până în ziua fixată pentru vânzarea judecătorească.

Debitorii cari au contestat creanțele creditorilor lor și pentru cari s'au dat sentințe definitive după 7 Aprilie 1934, nu vor decădea din beneficiile termenelor dacă vor plăti toate ratele scadente pe trecut, împreună cu dobânzile legale de întârziere dela scadența fiecărei rate, în termen de 3 luni dela pronunțarea hotărârii definitive.

10. Debitorul care a pierdut beneficiul termenului față de unul dintre creditorii săi și i s'a adjudecat, licitat judecătorește, un imobil în mod definitiv prin respingerea recursului în casare contra ordonanței de adjudecare sau prin neexercitarea acestui recurs în termen, debitorul va fi considerat de decăzut din beneficiul termenului față de toți creditorii săi.

Cum în teritoriile alipite unde nu-i în vigoare Procedura civilă română, nu este cunoscută ordonanța de adjudecare și recursul în casare contra acestei ordonanțe, legiuitorul din 7 Aprilie 1934 a dispus, că prin adjudecare definitivă se înțelege încheierea prin care se ordonă intabularea dreptului de proprietate în favoarea cumpărătorului (art. 15).

Abstracte făcând dela neconstituționalitatea acestei dispoziții pentru vânzările silite rămase definitive încă înainte de publicarea acestei legi, prin neexercitarea în termen sau prin respingerea definitivă a contestației înaintate de urmărit conform art. 178 și 179 din legea execuțională (LX: 1881), dar această dispoziție a art. 15 va crea și confuziuni în buna aplicare a legii.

Unii debitori vor susține, că chiar dacă o vânzare judecătorească a rămas definitivă prin neatacarea licitației în termenul fixat de art. 178 din legea exec. sau prin respingerea definitivă a acelei contestații, se va putea anula licitația, atacând licitația oricând până la intabularea dreptului de proprietate în favoarea cumpărătorului. Teză greșită și absolut forțată. Decăderea din beneficiul termenului față de creditorul neplătit este reglementat de art. 14 alineat 4, fiind aceea o decădere relativă. Art. 15 reglementează o decădere absolută față de toți ceilalți creditori, chiar și față de cei plătiți și cari deci n'au dreptul de urmărire.

În consecință, dacă debitorul urmărit n'a plătit ratele scadente inclusiv dobânda legală de

întârziere și spesele de urmărire până în ziua vânzării, neatacând în termen licitația prin contestație sau atacându-o aceea contestație s'a respins, decăderea față de creditorul urmăritor nep plătit este definitivă. Dacă însă făcându-se contestație pe motivele arătate în art. 179 din legea exec. și s'a admis contestația anulându-se licitația, debitorul urmărit va putea să evite decăderea în sensul art. 14 alin. 4 și față de creditorul urmăritor nep plătit prin plata sumelor datorate până la noua licitație fixată în urma admiterii contestației. (În ce privește anularea licitațiilor efectuate până la 7 Aprilie 1934, vom reveni la comentarea art. 68).

Prin urmare unteul efect al dispoziției art. 15, este că desbaterea de serie pentru imobilele debitorilor cari intră în prevederile legii, se va putea ține numai după intabularea dreptului de proprietate, când debitorul decade din beneficiul termenului față de toți creditorii săi, putând fi urmărite toate bunurile sale pentru întreaga sumă datorată în urma reducerilor operate de art. 4 și 32 din lege. Repetăm, debitorul pierde totdeauna numai beneficiul termenului și nu și a reducerii de creanțe, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 10 și 25.

Prin urmare execuția, licitația se va cere și ordona atât în cazul art. 14 al. II, cât și cazul art. 15 numai pentru creanța redusă conform legii de lichidare, deoarece în caz contrar creditorul poate suferi consecințele acțiunii pentru restrângerea dreptului execuțional.

11. Când creditorul cu creanța redusă prin lege vine în concurență cu creditorii exceptați, respective cu creditorii cari au creanțe născute după 18 Decembrie 1931, sau cu creditorii cari au făcut declarații de neacceptare conform cap. III și sumele distribuite n'ar fi suficiente pentru acceptarea tuturor creanțelor reduse și nereduse, creditorii reduși prin efectul legii, vor fi în drept să-și valorifice creanțele în întregime fără nici o reducere de capital și dobândă, operată prin legea lichidării. Dar de eventualul surplus astfel obținut între creanța redusă prin efectele legii și între creanța calculată integral conform dreptului comun, nu va beneficia creditorul cu creanțe redusă, ci acest surplus se va distribui creditorilor cu creanțe nereduse conform drepturilor fiecăruia (art. 16).

Deci unicul efect al dispoziției art. 16 este, că creditorul cu creanță redusă în concurență cu creditorii cu creanțe nereduse, vor obține eventual întreaga creanță redusă prin efectele legii, dar nici decât nu va putea obține mai mult decât creanța neredusă prin lege, nu va obține în nici un caz creanța integrală conform dreptului comun.

Această dispoziție se aplică la orice distribuție de preț, fie că se face în urma unei vânzări forțate (licitații), fie în urma vânzării voluntare reglementate de art. 2 și 27 din legea lichidării datoritiilor.

12. Dispozițiile art. 14—16 se aplică indiferent că este vorba de vânzarea bunurilor imobile sau de vânzarea bunurilor mobile.

(Va urma).

Legea

pentru modificarea art. 5, 14 § 4 și 22 ale legii timbrului și a impozitului pe acte și fapte juridice din 29 Aprilie 1927 publicată în Monitorul Oficial No. 153 din 6 Iulie 1934.

Art. I. După art. 5, § 1, alin. 2, se adaugă un alineat nou cu următorul cuprins:

„Acțiunile cambiale prevăzute de art. 76 al legii lichidării datoritiilor agricole și urbane din 7 Aprilie 1934 sunt supuse la plata unui impozit proporțional de . . . . . 0,30%.

Art. II. La art. 14, § 4, se adaugă după al paragraful alineat, două noi alineate cu următorul cuprins:

„De asemenea, cambiile emise de agricultor, ale căror scadențe sunt până la 9 luni inclusiv . . . . . 0,30%.

Prin agricultori se înțelege orice persoană care își cultivă personal pământul, fie ca proprietar, fie ca arendaș, fie în asociație sau orice alt mod.

Art. III. La finele art. 22 se adaugă un paragraf nou cu următorul cuprins:

„Toate declarațiile și cererile făcute fie de creditori, fie de debitori, înaintea justiției sau oricărei autorități, certificatele și în general toate actele eliberate de justiție sau de autorități la cererea creditorilor și debitorilor și toate actele de procedură relative la aplicarea dispozițiilor legii din 7 Aprilie 1934, privitoare la lichidarea datoritiilor agricole și urbane“.

A apărut:

Legea și Regulamentul

pentru

Lichidarea datoritiilor agricole și urbane

în lumina

Dreptului comun din Transilvania

Comentată de: **Dr. Mihai Veliciu,**
Directorul contenciosului Băncii „Albina“ Sibiu.

Prețul Lei 100.—

Se poate comanda la: **Tipografia „DACIA TRAIANĂ“**, Sibiu, sau la **„SOLIDARITATEA“**, Sibiu, Str. Disarion Roman Nr. 1—3, contra ramburs sau trimițând anticipativ costul broșurii de **Lei 100.—**, plus spesele de porto de **Lei 10.—**

„TÂNȚĂREANA“, institut de credit și economii, societate pe acții în Tântari.

Convocare.

Acționarii institutului de credit și economii „TÂNȚĂREANA“, societate pe acțiuni în Tântari sunt invitați la

a XIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în *Joia de 22 Iulie 1934, ora 3 p. m.*, în localul școlii primare din loc cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Raportul Consiliului de administrație și Comitetului de Censori;
3. Descărcarea Consiliului de administrație și Comitetului de censori;
4. Alegerea a 3 membrii din Comitetul de censori în locul dlor Ioan N. Grămadă, Neculae Gavrilă și Dumitru Gavrilă, al căror mandat a expirat în acest an;
5. Banca în fața noii Conversiuni;
6. Eventuale propuneri anunțate președintelui Consiliului de administrație cu cel puțin 24 ore înaintea adunării generale.

Tântari, la 24 Iunie 1934.

Consiliul de administrație

Activ.	Contul Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1933.		Pasiv.	
	Lei	b.	Lei	b.
Cassa	111.24		Capital	711.022.—
Imprumuturi	5.443.483.—		Fond de rezervă	217.880.72
Cont-Curent S. Ciolan	27.153.—		Fond de creanțe dubioase	180.000.—
Diversi debitori	118.587.40	5.589.223.40	Fond de construcții	100.004.—
Imobile	20.484.—		Fond filantropic	19.505.53
Acțiuni	15.000.—		Depuneri spre fructificare	4.370.848.14
Reforma agrară	42.074.75		Diversi creditorii	38.446.—
Mobilier	1.—		Dividend	7.905.—
			Spese de emisiune	27.283.—
				5.666.894.39
	5.666.894.39			

Debit.	Contul Profit și Pierdere.		Credit.	
	Lei	b.	Lei	b.
Salare	14.400.—		Interese împrumuturi	25.064.—
Spese generale	6.438.—		Arânzi	3.774.—
Chirie	4.000.—			
Remunerații	4.000.—			
	28.838.—			28.838.—

Tântari, la 31 Decembrie 1933.

Contabil autorizat. ss. Nicolae Bărbat.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Președinte : ss. Ilarie Gonțea.   ss. Leonte Tausu.   ss. Stefan Ciolan.   ss. Iosif Ciolan.
 ss. Iosif Seorțea.   ss. Stefan Grama.   ss. Alexe Moraru.   ss. Nicolae Bărbat.

Subsemnatul Comitet de censori am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină ordine cu registrele institutului.

Tântari, la 24 Iunie 1934.

COMITETUL DE CENSORI:

Președinte : ss. Ioan Frăciu.   ss. Dumitru Gavrilă.   ss. Sofrone Gavrilă.
 ss. Nicolae Gavrilă.   ss. Ioan N. Grămadă.

Banca „Vărădiana“, soc. anon., Vărădia-Caraș.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului „Banca VĂRĂDIANA“, societate anonimă în Vărădia prin aceasta sunt invitați în conf. cu §-ul 14 al statutelor la

a XXIII-a adunare generală ordinară,

care va avea loc în 29 Iulie 1934, la ora 4 p. m., în localul institutului.

Ordinea de zi:

1. Constituirea biroului;
2. Darea de seamă a Consiliului de Administrație, prezentarea bilanțului pe anul 1932 și 1933, raportul Censorilor și darea absolutului;
3. Alegerea a 6 membrii în Consiliul de Administrație pe timp de 3 ani;
4. Alegerea a 6 membrii în Comitetul de Censori pe timp de 3 ani;
5. Eventuale propuneri.

Vărădia, la 1 Iulie 1934.

Consiliul de Administrație.

Activa.		Contul Bilanț la 31 Decembrie 1932.		Pasiva.	
	Lei	b.		Lei	b.
Cassa în numerar	2.087	—	Capital a) emisiunea I—V	500.000	—
Disponibil la alte bănci	170.223	—	Capital b) emisiunea VI	289.380	—
Cambii: a) personale	883.393	—	Fond de rezervă	287.293	—
b) cu acoperire ipotecară	2.651.341	—	Fond pt. amort. casei	60.000	—
Acțiuni la alte bănci		28.400	după amortizare	59.267	—
<i>Realități:</i>			Fond cultural	9.000	—
a) casa inst. 159.267	—		Fond pt. amort. cr. dub.	100.000	—
după amort. 59.267	—		după amortizare	100.000	—
b) de vânzare 491.836	—		Fond de pensuni	62.635	—
minus venitul 11.179	—	480.757	Depuneri		2.834.238
după amortizare	323.757	—	Diverși creditori		41.961
Mobilier		260	Dividendă neridicată		3.238.75
Pierdere		37.993.75	Poziții transitoare		2.119
		4.030.597.75			4.030.597.75

Spese.		Contul Profit și Pierdere.		Venite.	
	Lei	b.		Lei	b.
Spese de birou	16.019	13	Profit transpus	58.532	38
Impozite	18.000	—	Interese după cambii	158.549	—
Amortizări	223.757	—	Interese după depuneri proprii	2.701	—
			Pierdere	37.993	75
Vărădia, la 31 Decembrie 1932.	257.776	13		257.776	13

Activa.		Contul Bilanț la 31 Decembrie 1933.		Pasiva.	
	Lei	b.		Lei	b.
Cassa în numerar	1.323	—	Capital societar	789.380	—
Disponibil la bănci	163.327	—	Fond de rezervă	287.293	—
Cambii: a) personale	837.201	—	Fond pentru amortizarea casei	733	—
b) cu acop. ipotecară	2.381.236	—	Fond cultural	9.000	—
Acțiuni la alte bănci		28.400	Fond de pensuni	62.635	—
<i>Realități:</i> a) casa institutului	100.000	—	Depuneri		2.600.044
b) de vânzare	156.900	—	Diverși creditori		54.839
Mobilier		260	Dividendă neridicată		3.238.75
Conversiune		98.802			
Pierdere		39.713.75			
		3.807.162.75			3.807.162.75

Spese.		Contul Profit și Pierdere.		Venite.	
	Lei	b.		Lei	b.
Pierdere din anul 932	37.993	75	Interese după cambii	12.335	—
Salare	2.400	—	Interese după depuneri proprii	3.104	—
Spese de birou	3.602	—	Venite dela realități	393	—
Impozite	11.500	—	Pierdere: din anul 1932	37.993	75
Jetoane de prezență	450	—	„ din anul 1933	1.720	—
Vărădia, la 31 Decembrie 1933.	55.545	75		55.545	75

ss. Paul Nica, dir.-executiv, președinte. ss. Romulus R. Stoica. ss. Eufrem Mioc. ss. Sima Branca ss. Victor Branca.

Subsemnații censori am examinat conturile prezente și confruntându-le cu registrele principale și secundare, le-am aflat în regulă.

CENSORII: ss. Ioan Branca, președinte. ss. Simeon Lăjeu. ss. Pau Plancea. ss. Pau Căiman. ss. Nicolae Böhmler.